

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Niende Afdeling)

5. juli 2018*

»Appel – EF-design – ansøgning om registrering af design, der gengiver bægre – forordning (EF) nr. 6/2002 – artikel 36, stk. 1, litra c) – grafisk gengivelse – artikel 45 og 46 – fastsættelse af en ansøgningsdato – betingelser – forordning (EF) nr. 2245/2002 – artikel 4, stk. 1, litra e), og artikel 10, stk. 1 og 2«

I sag C-217/17 P,

angående en appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat ved telefax den 21. april 2017, hvoraf originalen blev indleveret den 25. april 2017,

Mast-Jägermeister SE, Wolfenbüttel (Tyskland), ved Rechtsanwalt C. Drzymalla

sagsøger,

den anden part i appelsagen

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) ved S. Hanne, som befuldmægtiget,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Niende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, C. Vajda, og dommerne E. Juhász og C. Lycourgos (refererende dommer),

generaladvokat: J. Kokott,

justitssekretær: fuldmægtig R. Schiano,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 7. februar 2018,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 22. februar 2018,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom

- 1 Mast-Jägermeister SE har med appellen nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 9. februar 2017, Mast-Jägermeister mod EUIPO (bægre) (T-16/16, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2017:68), hvorved denne frifandt Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) i søgsmålet med påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. november 2015 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1842/2015-3) vedrørende ansøgninger om registrering af bægre som EF-design (herefter »den omtvistede afgørelse«).

Retsforskrifter

Folkeretten

- 2 Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret blev undertegnet i Paris den 20. marts 1883, senest revideret i Stockholm den 14. juli 1967 og ændret den 28. september 1979 (*De Forenede Nationers traktatsamling*, bind 828, nr. 11851, s. 305, herefter »Pariserkonventionen«). Denne konventions artikel 4 A, der regulerer den fortrinsret, der følger af en ansøgning om registrering af intellektuelle ejendomsrettigheder, fastsætter:
 - »1) Den, som i et af unionslandene på foreskrevet måde har indgivet andragende om patent, registrering af et brugsmønster, et industrielt mønster eller model eller et varemærke, eller den, til hvem hans ret er overgået, skal, inden for de nedenfor fastsatte frister, nyde fortrinsret med hensyn til indlevering af tilsvarende andragende i de andre lande.
 - 2) Som fortrinsretsbegrundende skal anerkendes ethvert andragende, der i henhold enten til den nationale lovgivning i et unionsland eller til bilaterale eller multilaterale aftaler mellem unionslandene er ligestillet med et forskriftsmæssigt nationalt andragende.
 - 3) Ved forskriftsmæssigt nationalt andragende skal forstås ethvert andragende, som er fyldestgørende i henseende til at fastslå den dag, på hvilken anmeldelsen blev indgivet i det pågældende land, uanset det endelige udfald af dette andragende.«

EU-retten

Forordning (EF) nr. 6/2002

- 3 Artikel 36 med overskriften »Krav til ansøgningen« i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT 2002, L 3, s. 1), fastsætter:
 - »1. Ansøgningen om registrering af et EF-design skal indeholde:
 - a) en anmodning om registrering
 - b) oplysninger, der gør det muligt at fastslå ansøgerens identitet
 - c) en reproducerbar afbildning af designet. Hvis ansøgningens genstand er et todimensionalt design, og ansøgningen indeholder anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen, jf. artikel 50, kan der dog i stedet for afbildningen af designet forelægges et prøveeksemplar.
 2. Ansøgningen skal endvidere indeholde en angivelse af de produkter, hvori designet skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes.

[...]

5. Ansøgningen skal opfylde de betingelser, som er fastsat i gennemførelsesforordningen.

[...]«

- 4 Denne forordnings artikel 38, stk. 1, definerer datoen for indgivelsen af ansøgningen om registrering af et EF-design således:

»Datoen for en ansøgning om registrering af et EF-design er den dato, på hvilken ansøgeren – til [EUIPO] [...] – indgiver dokumenter indeholdende de i artikel 36, stk. 1, anførte oplysninger.«

- 5 Den nævnte forordnings artikel 41 med overskriften »Ret til prioritet« fastsætter:

»1. Den, der forskriftsmæssigt har indgivet ansøgning om en designrettighed eller en brugsmode i eller for en af de stater, der har tiltrådt Pariserkonventionen, eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen [(WTO), undertegnet i Marrakesh den 15. april 1994], eller den, til hvem retten er overgået, tillægges i forhold til en indgiven ansøgning om registrering af et EF-design for samme design eller brugsmode prioritet inden for en frist på seks måneder regnet fra datoen for indgivelsen af den første ansøgning.

2. Enhver ansøgning, der ifølge national lovgivning i den stat, i hvilken ansøgningen er indgivet, eller ifølge bilaterale eller multilaterale overenskomster svarer til en forskriftsmæssig national ansøgning, anses for prioritetsbegrændende.

3. Ved »forskriftsmæssig national ansøgning« forstås enhver ansøgning, for hvilken ansøgningsdatoen kan fastslås, uanset det senere udfald af ansøgningen.

[...]«

- 6 Samme forordnings afsnit V med overskriften »Registreringsprocedure« indeholder artikel 45-50.

- 7 Artikel 45 med overskriften »Undersøgelse af, om de formelle ansøgningskrav er opfyldt« i forordning nr. 6/2002 bestemmer:

»1. [EUIPO] undersøger, om ansøgningen opfylder de i artikel 36, stk. 1, fastsatte krav for fastlæggelsen af ansøgningsdatoen.

2. [EUIPO] undersøger, om:

- a) ansøgningen opfylder de øvrige krav, der er fastsat i artikel 36, stk. 2, 3, 4 og 5, og – i tilfælde af en samlet ansøgning – i artikel 37, stk. 1 og 2
- b) ansøgningen opfylder de formelle krav, der er fastsat i gennemførelsesforordningen vedrørende gennemførelsen af artikel 36 og 37
- c) kravene i artikel 77, stk. 2, er opfyldt
- d) kravene vedrørende påberåbelse af prioritet er opfyldt, hvis der begæres prioritet.

3. De nærmere bestemmelser om undersøgelsen af de formelle krav til ansøgningen fastsættes i gennemførelsesforordningen.«

- 8 Forordningens artikel 46 med overskriften »Afhjælpelige mangler« bestemmer:
- »1. Hvis [EUIPO] ved den i artikel 45 omhandlede undersøgelse fastslår, at ansøgningen er forbundet med mangler, som kan afhjælpes, opfordrer [EUIPO] ansøgeren til inden for den fastsatte frist at afhjælpe disse.
2. Vedrører manglerne de krav, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, og efterkommer ansøgeren [EUIPO's] opfordring inden for den fastsatte frist, anser [EUIPO] den dato, hvor manglerne er blevet afhjulpet, for at være ansøgningsdatoen. Hvis manglerne ikke afhjælpes inden for den fastsatte frist, behandles ansøgningen ikke som en ansøgning om registrering af et EF-design.
3. Vedrører manglerne de i artikel 45, stk. 2, litra a)-c), omhandlede krav, herunder betaling af gebyrer, og efterkommer ansøgeren [EUIPO's] opfordring inden for den fastsatte frist, anser [EUIPO] den dato, hvor den med mangler behæftede ansøgning oprindeligt blev indgivet, for at være ansøgningsdatoen. Er manglerne eller den manglende betaling ikke afhjulpet inden for den fastsatte frist, afviser [EUIPO] ansøgningen.
4. Vedrører manglerne de i artikel 45, stk. 2, litra d), omhandlede krav, og afhjælpes de ikke inden for den fastsatte frist, fortabes prioriteten for ansøgningen.«
- 9 Den nævnte forordnings artikel 47 med overskriften »Registreringshindringer« præciserer:
- »1. Hvis [EUIPO] ved undersøgelsen i henhold til artikel 45 fastslår, at det design, for hvilket der søges beskyttelse:
- a) ikke er i overensstemmelse med definitionen i artikel 3, litra a)
- b) strider mod offentlig orden eller sædelighed,
- afviser det ansøgningen.
2. Ansøgningen afvises ikke, før ansøgeren har haft lejlighed til at trække ansøgningen tilbage eller ændre den eller til at fremsætte bemærkninger.«

Forordning (EF) nr. 2245/2002

- 10 Artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002 af 21. oktober 2002 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 6/2002 (EFT 2002, L 341, s. 28) med overskriften »Afbildning af designet« bestemmer i stk. 1:
- »Afbildningen af designet skal bestå af en grafisk eller fotografisk gengivelse af designet i sort/hvid eller i farver. Den skal opfylde følgende betingelser:
- [...]
- e) designet gengives på neutral baggrund og må ikke retoucheres med blæk eller korrekturlak. Den skal være af en kvalitet, som gør det muligt tydeligt at skelne alle detaljer i den genstand, for hvilken der ansøges om beskyttelse, og som giver mulighed for formindskelse eller forstørrelse til ikke over 8 cm x 16 cm pr. afbildning med henblik på optagelse i EF-designregisteret, som er omhandlet i artikel 72 i [forordning (EF) nr. 6/2002] [...]«

11 Denne forordnings artikel 10 med overskriften »Undersøgelse af, om betingelserne for, at der kan fastsættes en ansøgningsdato, er opfyldt, samt af, om de formelle krav til ansøgningen er opfyldt«, bestemmer i stk. 1 og 2:

»1. [EUIPO] meddeler ansøgeren, at der ikke kan fastsættes en ansøgningsdato, hvis ansøgningen ikke indeholder:

- a) en anmodning om registrering af designet som et registreret EF-design
- b) oplysninger, der identificerer ansøgeren
- c) en afbildning af designet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra d) og e), eller i påkommende tilfælde et prøveeksemplar.

2. Afhjælpes de i stk. 1 nævnte mangler inden to måneder efter, at ansøgeren har modtaget meddelelse om manglerne, anses den dato, på hvilken alle manglerne var afhjulpet, for ansøgningsdatoen.

Afhjælpes manglerne ikke inden for fristen, behandles ansøgningen ikke som ansøgning om et EF-design. Betalte gebyrer tilbagebetales.«

12 Den nævnte forordnings artikel 12 med overskriften »Tilbagetrækning eller berigtigelse af ansøgningen« bestemmer i stk. 2:

»Kun ansøgerens navn og adresse, formulerings- eller kopieringsfejl eller åbenlyse fejl kan berigtiges på ansøgerens anmodning og forudsat, at en sådan berigtigelse ikke ændrer designets fremtrædelsespræg.«

Tvistens baggrund

13 Den 17. april 2015 indgav sagsøgeren, Mast-Jägermeister, ansøgninger om registrering af to EF-design til EUIPO i henhold til forordning nr. 6/2002.

14 De produkter, som registreringsansøgningerne blev indgivet for, var »bægre«, som henhører under klasse 07.01 i Locarnoarrangementet af 8. oktober 1968 vedrørende oprettelse af en international klassifikation af industrielle design, med senere ændringer.

15 I den første undersøgelsesrapport af 17. april 2015 informerede undersøgeren sagsøgeren om, at hvad angår de to design svarede angivelsen af produktet, dvs. »bægre«, for hvilke der var ansøgt om beskyttelse, ikke til de indgivne afbildninger, idet disse ligeledes omfattede flasker. Undersøgeren foreslog derfor sagsøgeren at tilføje angivelsen »flasker«, som henhører under klasse 09.01 i Locarnoarrangementet. Undersøgeren tilføjede, at den samlede ansøgning burde opdeles, for så vidt som produkterne »bægre« og »flasker« henhørte under forskellige klasser. Denne præciserede, at medmindre manglerne blev afhjulpet inden for den fastsatte frist, ville ansøgningen blive afvist.

16 Sagsøgeren svarede ved skrivelse af 21. april 2015, at der ikke var ansøgt om beskyttelse for de flasker, som fremgår af afbildningerne, og foreslog at specificere angivelsen af produkterne som følger: »drikkebægre som beholdere til en flaske, der udgør en del deraf«. Sagsøgeren tilføjede, at klasse 07.01 i Locarnoarrangementet ligeledes syntes passende for denne angivelse.

17 Undersøgeren svarede med en anden undersøgelsesrapport af 25. juni 2015, at det efter skrivelsen af 21. april 2015 og den telefonsamtale, som denne havde haft med sagsøgeren, var åbenlyst, at sagsøgeren ikke ønskede at opnå beskyttelse for flaskerne. Ifølge undersøgeren fremstod disse flasker imidlertid tydeligt på afbildningerne, og en ny undersøgelse viste, at registreringsansøgningerne ikke indeholdt afbildninger, som var i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra e), i

forordning nr. 2245/2002. Denne fastslog derfor, at de karakteristiske træk, for hvilke der blev ansøgt om beskyttelse, ikke kunne identificeres tydeligt som følge af flaskerne. Undersøgeren tilføjede, at disse mangler kunne afhjælpes ved indgivelse af nye gengivelser, hvor de krævede karakteristiske træk var afgrænset ved hjælp af en stiptet ramme eller farvede kanter. Han præciserede, at der ikke kunne fastsættes en ansøgningsdato for ansøgningerne, så længe manglerne ikke var afhjulpet. Undersøgeren konkluderede, at såfremt manglerne blev afhjulpet inden for de fastsatte frister, ville datoen for indgivelsen af de nye gengivelser blive anset for ansøgningsdatoen, men at ansøgningerne i modsat fald ville blive anset for ikke at være indgivet.

- 18 Ved skrivelse af 14. juli 2015 svarede sagsøgeren, at betingelserne for fastsættelse af en ansøgningsdato var opfyldt, eftersom de indgivne afbildninger gengav designet på en neutral baggrund. Sagsøgeren præciserede, at artikel 4, stk. 1, litra e), i forordning nr. 2245/2002 vedrørte kvaliteten af afbildningerne og ikke deres indhold. Sagsøgeren indgav derfor ikke nogen nye gengivelser.
- 19 Undersøgeren anførte i en tredje undersøgelsesrapport af 16. juli 2015, at han ville opretholde sin undersøgelsesrapport af 25. juni 2015, eftersom afbildningerne viste et bæger og en flaske.
- 20 Ved skrivelse af 21. august 2015 svarede sagsøgeren under henvisning til en telefonsamtale, som denne havde haft med undersøgeren, at sagsøgeren ikke forstod, hvorfor ansøgningsdatoen kunne opretholdes, såfremt en produktangivelse blev vedlagt, eller den samlede ansøgning blev opdelt, men ikke for de oprindeligt indgivne gengivelser. Sagsøgeren anmodede om vedtagelse af en afgørelse, der kunne påklages i tilfælde af, at undersøgelsesafgørelsen ikke blev annulleret.
- 21 Med den fjerde undersøgelsesrapport af 24. august 2015 meddelte undersøgeren sagsøgeren, at fejlene i ansøgningerne kunne afhjælpes enten ved indgivelse af nye gengivelser eller ved tilføjelse af angivelsen »Flasker« og opdeling af den samlede ansøgning.
- 22 Ved skrivelse af 28. august 2015 opfordrede sagsøgeren på ny til vedtagelse af en afgørelse, der kunne gøres til genstand for en klage.
- 23 Undersøgeren bemærkede ved afgørelse af 31. august 2015, at sagsøgeren ikke havde afhjulpet de nævnte mangler, idet sagsøgeren ikke anerkendte undersøgelsesrapporterne. Ifølge undersøgeren kunne ansøgningerne om de to pågældende design i overensstemmelse med artikel 46, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 og artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 2245/2002 ikke anses for ansøgninger om EF-design, hvorfor der ikke kunne fastsættes en ansøgningsdato. Han traf ligeledes afgørelse om tilbagebetaling af det betalte gebyr.
- 24 Den 15. september 2015 indgav sagsøgeren i medfør af artikel 55-60 i forordning nr. 6/2002 en klage over undersøgerens afgørelse til EUIPO.
- 25 Tredje Appellkammer ved EUIPO bekræftede i den omtvistede afgørelses punkt 15, at gengivelserne af de to pågældende design ikke gjorde det muligt at afgøre, om der var ansøgt om beskyttelse for bægeret, flasken eller for en kombination af dem begge. Appellkammeret præciserede i den omtvistede afgørelses punkt 16, at formålet med den afbildning, som skal indgives sammen med ansøgningen i henhold til artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002, er at identificere det design, for hvilket der er ansøgt om beskyttelse, og at afbildningen er en betingelse for fastsættelsen af en ansøgningsdato i henhold til nævnte forordnings artikel 38, stk. 1. Ansøgningsdatoen er afgørende for det registrerede designs anciennitet, og dets nyhed og individuelle karakter afgøres ved hjælp af tidligere design, der er blevet offentliggjort inden ansøgningsdatoen. Appellkammeret tilføjede, at i henhold til artikel 4, stk. 1, litra e), i forordning nr. 2245/2002 skal afbildningen være af en kvalitet, som gør det muligt tydeligt at skelne alle detaljer i den genstand, for hvilken der ansøges om beskyttelse.

26 Appellkammeret tilføjede i den omtvistede afgørelses punkt 17 og 18, at argumentet om, at genstanden for den beskyttelse, som var omfattet af de indgivne ansøgninger, tydeligt fremgik af afbildningerne, ikke stemte overens med sagsøgerens egen redegørelse, og at sagsøgerens forslag om at angive de omhandlede produkter ikke var tilstrækkeligt til at afhjælpe manglerne ved afbildningen af designet, eftersom denne ikke var tilstrækkelig til at fastslå beskyttelsens omfang.

Retsforhandlingerne for Retten og den appellerede dom

27 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 19. januar 2016 anlagde Mast-Jägermeister et søgsmål med påstand om annullation af den omtvistede afgørelse.

28 Til støtte for søgsmålet fremsatte Mast-Jägermeister to anbringender. Det første anbringende vedrørte tilsidesættelse af artikel 45 og 46 i forordning nr. 6/2002, sammenholdt med denne forordnings artikel 36, og det andet anbringende vedrørte tilsidesættelse af retten til forsvar.

29 Retten forkastede ved den appellerede dom de to anbringender og frifandt derfor EUIPO i det hele. Retten foretog nærmere bestemt en fortolkning af artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002, hvorefter anvendelsen af denne bestemmelse, således som EUIPO havde gjort gældende, udstrækkes til uklarheder eller manglende sikkerhed for så vidt angår genstanden for den designbeskyttelse, der ansøges om.

Parternes påstande

30 Mast-Jägermeister har med appellen nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves.
- Såfremt appellen tages til følge, gives der medhold i den første og den tredje påstand som nedlagt i første instans.

31 EUIPO har nedlagt følgende påstande:

- Appellen forkastes.
- Appellanten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Om appellen

32 Mast-Jägermeister har til støtte for appellen fremsat et eneste anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 45 og 46 i forordning nr. 6/2002, sammenholdt med samme forordnings artikel 36 og 38.

Parternes argumenter

33 Ifølge Mast-Jägermeister fremgår det af betydningen af og formålet med artikel 36 og 38 i forordning nr. 6/2002 og artikel 4, stk. 1, litra e), samt artikel 10, stk. 1, litra c), og artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 2245/2002, at fastsættelsen af en ansøgningsdato alene bør afhænge af en undersøgelse af afbildningen af designet i forhold til, at det skal være muligt at reproducere den.

- 34 Mast-Jägermeister har indledningsvis støttet sig på ordlyden af artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002 og på forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EF-design (EFT 1994, C 29, s. 20) for at gøre gældende, at denne bestemmelse alene vedrører det afbildede designs reproducerbarhed med henblik på optagelse i EF-designregistret.
- 35 Mast-Jägermeister har gjort gældende, at spørgsmålet om, hvorvidt afbildningerne af det design, som søges registreret, ikke gør det muligt at afgøre, om der i det foreliggende tilfælde ansøges om beskyttelse af bægeret, flasken eller en kombination af begge, eller om ansøgningen vedrører vurderingen af udstrækningen af det registrerede designs beskyttelse i forbindelse med en eventuel krænkelssag, ikke er til hinder for fastsættelse af en ansøgningsdato. Med hensyn hertil følger det ikke af artikel 4, stk. 1, litra e), i forordning nr. 2245/2002, at afbildningen af det pågældende design ikke bør efterlade den mindste form for tvivl for så vidt angår den genstand, der søges beskyttet.
- 36 Dernæst har Mast-Jägermeister fremhævet betydningen af datoen for ansøgningen om et EF-design, som blandt andre retsvirkninger er afgørende for datoen for fortrinsrettens indtræden, hvorunder ansøgeren har mulighed for efterfølgende at indgive ansøgninger i andre lande om beskyttelse af sit design og i den forbindelse påberåbe sig sin fortrinsret med hensyn til ansøgningen om et EF-design. Mast-Jägermeister har herved henvist til Pariserkonventionens artikel 4, der vedrører fortrinsretten inden for rammerne af denne konvention. På grund af betydningen af fortrinsretten bør datoen for registreringsansøgningen fastsættes hurtigst muligt, hvilket gør det muligt for ophavsmanden til designet at få dette offentliggjort, således at ophavsmandens egen udbredelse af det nævnte design ikke medfører, at efterfølgende ansøgninger i udlandet er ugyldige.
- 37 Appellanten har derved anfægtet den appellerede doms præmis 35 og 36, hvorved Retten lagde til grund, at det af opbygningen af forordning nr. 6/2002 fremgår, at EUIPO i forbindelse med proceduren for undersøgelse af designet først skal fastslå, at registreringsansøgningen vedrører et design, og at det ikke strider mod den offentlige orden eller sædeligheden, og dernæst skal undersøge, om denne registreringsansøgning opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 36, stk. 1, i forordning nr. 6/2002. Ifølge sagsøgeren fremgår intet af dette af opbygningen af forordning nr. 6/2002, og denne fortolkning er i strid med hensigten om, at ansøgeren hurtigt skal opnå retssikkerhed.
- 38 Det er Mast-Jägermeisters opfattelse, at undersøgelsen af, om der kan fastsættes en ansøgningsdato, er den mest hastende og enkleste. Det er nemlig kun nødvendigt at undersøge, om de tre betingelser i artikel 36, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 er opfyldt. Det er med hensyn hertil umuligt, at EU-lovgiver reelt har indført et krav om, at det under alle omstændigheder først skal undersøges, om ansøgningen vedrører et design, og om dette i givet fald er i strid med den offentlige orden eller sædeligheden, henset til, at dette er et spørgsmål, der er vanskeligt at besvare, og som kræver en nærmere undersøgelse.
- 39 Mast-Jägermeister er af den opfattelse, at der skal sondres mellem de betingelser for fastsættelse af en ansøgningsdato, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, i forordning nr. 6/2002, og de formkrav, der gælder for reproduktionen med henblik på at kunne antage designet til registrering. Med hensyn hertil kan vurderingerne foretaget af appelkammeret ved EUIPO og af Retten under alle omstændigheder tages i betragtning med henblik på at afgøre, om designet kan registreres, men ikke på tidspunktet for fastsættelsen af en ansøgningsdato.
- 40 For så vidt angår appelkammerets og Rettens vurdering, hvorefter afbildningen skal gøre det muligt klart og præcist at skelne alle detaljer ved den genstand, for hvilken der ansøges om beskyttelse, er det Mast-Jägermeisters opfattelse, at såfremt artikel 4, stk. 1, litra e), i forordning nr. 2245/2002 skal fortolkes således, at EUIPO tillægges en kompetence til at foretage en materiel kontrol af gengivelsen af designet, vil det være EUIPO og ikke ansøgeren, der fastlægger genstanden for registreringsansøgningen. Ansøgeren bestemmer ved arten af sin afbildning genstanden for sin ansøgning om registrering af et EF-design. De kendetegn, der ikke kan identificeres på en afbildning, vil ikke blive omfattet af beskyttelsen.

- 41 Det er Mast-Jägermeisters opfattelse, at såfremt enhver myndighed, der skal undersøge en registreringsansøgning, har mulighed for at nægte at registrere et design, og dermed afslå en ansøgning om registrering af et design, når den finder, at registreringen skaber retssikkerhed, bør dette krav om retssikkerhed imidlertid betragtes på en helt anden måde end den retssikkerhed, som tildeles en ansøger, ved den omstændighed, at der i det mindste fastsættes en ansøgningsdato.
- 42 Mast-Jägermeister har gjort gældende, at den mangel, som appelkammeret ved EUIPO konstaterede, ikke udgør en begrundelse for at afslå at fastsætte en ansøgningsdato. Ifølge Mast-Jägermeister kan kombinerede produkter, der er sammensat af to eller flere produkter, som kan håndteres eller markedsføres hver for sig, ligeledes beskyttes, for så vidt som genstanden for beskyttelsen af et registreret design er produktets eller en del af dette produkts udseende som gengivet synligt i ansøgningen, jf. artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002.
- 43 Endelig har Mast-Jägermeister henvist til bemærkningerne vedrørende opbygningen af forordning nr. 6/2002 og nr. 2245/2002. Mast-Jägermeister har anført, at artikel 46, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 udtrykkeligt angiver, at alene mangler ved ansøgningen som omhandlet i denne forordnings artikel 36, stk. 1, begrundes, at ansøgningen ikke behandles som en ansøgning om registrering af et EF-design, og at der dermed ikke fastsættes nogen ansøgningsdato. Derimod har de mangler, der er omhandlet i artikel 46, stk. 3, i forordning nr. 6/2002, den konsekvens, at registreringsansøgningen afvises, hvilket indebærer, at der forud herfor er fastsat en ansøgningsdato. Mast-Jägermeister har anført, at under de sidstnævnte mangler hører dem, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2, litra a), i forordning nr. 6/2002, og at denne bestemmelse henviser til de krav, der er fastsat i artikel 36, stk. 5, i forordning nr. 6/2002, som selv kræver, at registreringsansøgningen skal opfylde betingelserne i forordning nr. 2245/2002. Følgelig kan en eventuel mangel ved ansøgningen med hensyn til den sidstnævnte forordnings artikel 4, stk. 1, litra e), alene medføre afvisning af registreringsansøgningen efter fastsættelse af en ansøgningsdato.
- 44 Mast-Jägermeister har i denne forbindelse medgivet, at en fortolkning af artikel 10, stk. 1, litra c), i forordning nr. 2245/2002, sammenholdt med denne forordnings artikel 10, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, litra e), ville kunne være uforenelig med bestemmelserne i artikel 46, stk. 2 og 3, i forordning nr. 6/2002. Imidlertid skal bestemmelserne i forordning nr. 2245/2002, der er en gennemførelsesforordning, fortolkes i lyset af bestemmelserne i den forordning, som den gennemfører, nemlig forordning nr. 6/2002.
- 45 EUIPO er af den opfattelse, at Retten ikke har begået nogen retlig fejl i forbindelse med fortolkningen af bestemmelserne i forordning nr. 6/2002 og nr. 2245/2002. EUIPO har derfor nedlagt påstand om, at det eneste anbringende erklæres ugrundet, og at appellen forkastes.

Domstolens bemærkninger

- 46 Mast Jägermeister har med sit eneste anbringende i det væsentlige gjort gældende, at artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002, sammenholdt med de øvrige relevante bestemmelser i denne forordning og i forordning nr. 2245/2002 skal fortolkes således, at fastsættelsen af en ansøgningsdato alene afhænger af en undersøgelse af afbildningen af designet i forhold til dennes reproducerbarhed. Mast-Jägermeister finder således, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at den nævnte artikel 36, stk. 1, litra c), ligeledes omfatter unøjagtigheder eller manglende præcisering eller klarhed for så vidt angår genstanden for beskyttelsen af det design, der søges registreret.
- 47 Med henblik på en analyse af, om dette anbringende er begrundet, skal der foretages en fortolkning af artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002, hvorefter ansøgningen om registrering af et EF-design skal indeholde en »reproducerbar afbildning af designet«.

- 48 I henhold til Domstolens faste praksis skal der for så vidt angår fortolkningen af EU-retlige bestemmelser ikke blot tages hensyn til disses ordlyd, men ligeledes til den sammenhæng, hvori de indgår, og til de mål, der forfølges med de bestemmelser, som de udgør en del af (dom af 19.9.2000, Tyskland mod Kommissionen, C-156/98, EU:C:2000:467, præmis 50, og af 19.10.2017, Raimund, C-425/16, EU:C:2017:776, præmis 22).
- 49 Hvad angår ordlyden af artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002 fastsætter denne, at ansøgningen om registrering af et EF-design skal indeholde en »reproducerbar afbildning af designet«. Denne ordlyd synes at lægge vægt på afbildningens tekniske kvalitet. Som generaladvokaten imidlertid har anført i punkt 32 i forslaget til afgørelse, omfatter begrebet afbildning i sig selv en opfattelse af, at designet skal kunne identificeres klart.
- 50 Det skal endvidere konstateres, at artikel 4, stk. 1, litra e), i forordning nr. 2245/2002, der ikke tilføjer yderligere materielle krav ud over det i artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002, bl.a. præciserer, at afbildningen skal være af en kvalitet, som gør det muligt tydeligt at skelne alle detaljer i den genstand, for hvilken der ansøges om beskyttelse.
- 51 En analyse af ordlyden af denne artikel 36, stk. 1, litra c), fører derfor til en antagelse af, at afbildningen af det design, der søges registreret, skal gøre det muligt at identificere dette design klart.
- 52 Ordlydsfortolkningen af artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002 bekræftes af en teleologisk fortolkning af denne bestemmelse, som skal medvirke til, at ordningen for registrering af design er velfungerende. Kravet om den grafiske gengivelse har bl.a. til formål at definere selve designet for at fastlægge den nøjagtige genstand for den beskyttelse, det registrerede design giver indehaveren (jf. analogt dom af 12.12.2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, præmis 48).
- 53 Det bemærkes i denne forbindelse, at registreringen af et design i et offentligt register har til formål at gøre dette tilgængeligt for de relevante myndigheder og offentligheden, især for de erhvervsdrivende. For det første skal de relevante myndigheder klart og præcist kende arten af de bestanddele, der udgør et design, så de kan opfylde deres forpligtelser angående den forudgående undersøgelse af registreringsansøgninger samt vedrørende offentliggørelse og førelse af et præcist og formålstjenligt designregister (jf. analogt dom af 12.12.2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, præmis 49 og 50, og af 19.6.2012, Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, præmis 47).
- 54 For det andet skal de erhvervsdrivende klart og præcist kunne gøre sig bekendt med aktuelle og potentielle konkurrenters registreringer og ansøgninger herom, således at de kan få relevante oplysninger om tredjemands rettigheder (jf. analogt dom af 12.12.2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, præmis 51, og af 19.6.2012, Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, præmis 48). Et sådant krav har, således som Retten i det væsentlige har anført i den appellerede doms præmis 47, til formål at sikre tredjemands retssikkerhed.
- 55 Det følger heraf, at den ordning med EF-design, der følger af forordning nr. 6/2002, bekræfter den fortolkning, som ordlyden af denne forordnings artikel 36, stk. 1, litra c), indebærer, idet det kræves, at afbildningen af det design, der søges registreret, gør det muligt klart at identificere dette design.
- 56 Denne konklusion bekræftes endvidere af den omstændighed, at opnåelsen af en ansøgningsdato, som i overensstemmelse med artikel 38 i forordning nr. 6/2002 er den dato, på hvilken ansøgeren indgiver dokumenter indeholdende de i artikel 36, stk. 1, anførte oplysninger til EUIPO, gør det muligt for indehaveren af det pågældende design at gøre en prioritetsret gældende som omhandlet i artikel 41 i forordning nr. 6/2002. I modsætning til hvad Mast-Jägermeister har anført med støtte i Pariserkonventionens artikel 4, hvis ordlyd i det væsentlige svarer til ordlyden af artikel 41 i forordning nr. 6/2002, begrundes den omstændighed, at ansøgningsdatoen indebærer en prioritetsret, i sig selv, at der stilles krav om, at gengivelsen af det design, der søges registreret, skal være tydelig. Således som

generaladvokaten har anført i punkt 55 i forslaget til afgørelse skaber en uklar registreringsansøgning risiko for, at et design, hvor genstanden for beskyttelsen ikke er klart identificeret, opnår en uforholdsmæssig stor prioritetsbeskyttelse.

- 57 Endelig bekræftes den fortolkning, hvorefter artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002 kræver, at afbildningen af designet i ansøgningen om registrering skal gøre det muligt klart at identificere genstanden for den ansøgte beskyttelse, ligeledes af en analyse af den sammenhæng, hvori denne bestemmelse indgår.
- 58 For så vidt som artikel 36, stk. 5, i forordning nr. 6/2002 fastsætter, at registreringsansøgningen skal opfylde de betingelser, der er fastsat i forordning nr. 2245/2002, skal der i denne forbindelse henvises til andre af den sidstnævnte forordnings bestemmelser vedrørende ansøgningen om registrering.
- 59 Det bemærkes, således som EUIPO med rette har anført, at artikel 12, stk. 2, i forordning nr. 2245/2002 bestemmer, at en berigtigelse af ansøgningen om registrering ikke må ændre det pågældende designs fremtrædelsespræg. Dette indebærer nødvendigvis, at registreringsansøgningen forud for opnåelsen af en ansøgningsdato skal indeholde en sådan afbildning, der gør det muligt at identificere genstanden for den ansøgte beskyttelse. Det er nemlig ikke muligt at fortolke forordning nr. 6/2002 således, at den tillader, at en registreringsansøgning kan anses for at være gyldigt indgivet, selv om den ikke gør det muligt klart at identificere det design, der søges registreret, og at denne mangel ikke længere kan afhjælpes.
- 60 Det fremgår af denne doms præmis 49-59, at ordlydsanalysen og den teleologiske analyse af artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002, samt analysen af den sammenhæng, hvori denne bestemmelse indgår, fører til antagelsen af, at denne bestemmelse skal fortolkes således, at den indebærer et krav om, at afbildningen af et design, der søges registreret, gør det muligt klart at identificere det design, der er genstand for den beskyttelse, der tilsigtes med ansøgningen.
- 61 Det følger af artikel 46, stk. 2, i forordning nr. 6/2002, at en ansøgning, der indeholder mangler vedrørende de krav, der er omhandlet i denne forordnings artikel 36, stk. 1, ikke behandles som en ansøgning om registrering af et EF-design, såfremt disse mangler ikke er blevet afhjulpet inden for den fastsatte frist, og der fastsættes derfor ikke en ansøgningsdato.
- 62 Mast-Jägermeisters argumenter som gengivet i denne doms præmis 43 vedrørende forbindelsen mellem de forskellige bestemmelser i artikel 45 og 46 i forordning nr. 6/2002 kan ikke tiltrædes. Mast-Jägermeisters ansøgning indeholder nemlig en mangel med hensyn til artikel 36, stk. 1, i forordning nr. 6/2002, idet denne ansøgning ikke gør det muligt klart at identificere det design, der søges registreret. En sådan mangel indebærer i henhold til artikel 46, stk. 2, i forordning nr. 6/2002, således som det fremgår af ovenstående præmis, at den pågældende ansøgning ikke behandles som en ansøgning om registrering af et EF-design, såfremt denne mangel ikke afhjælpes inden for den fastsatte frist.
- 63 Endvidere skal argumentet vedrørende den appellerede doms præmis 35 og 36, hvori Retten præciserede forløbet af proceduren for undersøgelse af design, forkastes som irrelevant, for så vidt som vurderingen i de nævnte præmisser ikke synes nødvendig for at understøtte Rettens fortolkning af artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002, idet denne fortolkning følger af vurderingerne i den nævnte doms præmis 40-46.
- 64 Det følger af ovenstående betragtninger, at Mast-Jägermeisters eneste anbringende er ugrundet, og at det derfor skal forkastes, ligesom appellen skal forkastes i sin helhed.

Sagsomkostninger

- 65 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen ikke tages til følge.
- 66 Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i henhold til artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 67 Da EUIPO har nedlagt påstand om, at Mast-Jägermeister tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og Mast-Jägermeister ikke har fået medhold i sit eneste anbringende, bør det pålægges denne at betale de af EUIPO afholdte omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Niende Afdeling):

- 1) **Appellen forkastes.**
- 2) **Mast-Jägermeister SE betaler sagsomkostningerne.**

Underskrifter